

Tâm tình của người dân Mẹ Đốc.

Huyền Mẹ Đốc

Tôi sinh ngày 50 năm ngày ông Phạm Văn Đốc ký công hàm công nhận Hoàng Sa, Trường Sa thuộc Trung Quốc.

Tôi xin giới thiệu: Tôi là một công dân sinh ra và lớn lên trên quê hương Mẹ Đốc của thành phố Phạm Văn Đốc, được đào tạo liên tục từ tiểu học lên đến học một cách chính quy đến mái trường xã hội chủ nghĩa. Với một gia đình tôi gọi ông Đốc bằng ông. Do nhà giàu và có quan hệ huyết thống nên trong gia đình tôi có người cũng theo ông Đốc rời bỏ Pháp bỏ và sát hại tôi năm 1930.

Tôi không có ý khoe khoang nhưng tôi muốn nói rằng không có lý do gì mà bản thân tôi lại không tự hào và kính trọng ông Phạm Văn Đốc.

Đúng là thật chúng tôi đã tự hào là quê hương đã sinh ra một người con ưu tú. Một sự tự hào đã được giáo dục để trở thành "bản năng", như là một "phản xạ không điều kiện", mà trong tất cả các bài tập làm văn chúng tôi đều phải có những câu đố là: "tự hào là một học sinh giỏi mái trường XHCN, tự hào được sống trong thời đại Hồ Chí Minh, tự hào quê hương đã sinh ra Thủ tướng Phạm Văn Đốc, người học trò xuất sắc của Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại", vân vân và vân vân.

Nhưng thực sự sự kính trọng và tự hào cũng được đúc ra những khuôn mẫu có sẵn nhưng rồi cũng dần lúc chúng tôi cần tìm hiểu về những gì mình đã tự hào kính trọng. Chúng ta, cái gọi là mái trường XHCN mà chúng tôi ca ngợi cho đến bây giờ như thế nào và nên chừa để hình thức. Ngày xưa học đến mái trường XHCN còn bây giờ đang "đánh hàng" XHCN nhưng lại được đánh giá là xã hội phát triển, có nghĩa là càng đi xa CNXH thì xã hội càng phát triển!

Còn về ông Hồ Chí Minh thì nhiều người đã nói rồi, tôi chỉ có thể ghi thêm lời dân gian quê chúng tôi ta thán:

"Sống đời thì đi Cha Hồ
Làm con thì đừng, làm người thì không."

Hôm nay, là người dân Mẹ Đốc, tôi nói về ông Đốc - hơn 30 năm làm Thủ tướng, ông đã làm

đ c gì cho đ t n c, quê h ng.

G ông là m t nhà ngo i giao, m t nhà chính tr tài ba đã giành chi n th ng trong cu c kháng chi n ch ng M c u n c là không đúng, b vì cu c chi n tranh này có th tránh đ c. V i "th ng" nh ng không có "i", nh ng ng i M, chính sách M mà ông ch ng, bây gi đ c m i quay i Vi t Nam. Cũng không có "nhà ngo i giao tài ba" nào i ký công hàm công nh n lãnh th c a mình cho qu c gia khác.

N u g ông là m t nhà kinh t cũng không đúng; vì lúc có m t n a đ t n c i mi n B c ông không đ a ra đ c qu c sách nào có tính vĩ mô đ tăng tr ng kinh t, ngoài chính sách "t t ki m" đ tích lũy, ki u nh "h t g o c n làm hai, làm ba". Còn sau tháng 4/1975 v i chính sách h p tác xã nông nghi p và di dân đi kinh t m i, ông đã b n cùng hóa c i mi n Nam, v n tr c đó là m t n c m nh trong khu v c Đông Nam Á.

Nói ông là m t nhà lý lu n, m t nhà văn hóa cũng không n. Ông có câu nói v i thanh niên, h c sinh: "Mu n xây đ ng ch nghĩa xã h i c n ph i có nh ng con ng i m i xã h i ch nghĩa" nh ng ông i vòng vo v cái ch nghĩa xã h i và con ng i xã h i ch nghĩa c a ông. Con ng i m i khác con ng i cũ cái gì? Ki u nh "con gà, cái tr ng" hay chính sách "có h kh u m i có vi c làm, có vi c làm m i cho nh p kh u" đ i th i c a ông. Còn v văn hóa thì hình nh ông h i thi u v n ti ng Vi t nên th ng dùng đ m ti ng Pháp trong văn nói.

Ng i dân M Đ c "kính tr ng" ông i m! Tôi xin k m t s giai tho i v ông Đ ng i quê h ng M Đ c:

Th i k còn h p tác xã nông nghi p, m i i n ông v quê là dân M Đ c t i kh . Tr c khi ông v là t p trung ng y quân, ng y quy n tham gia ch đ cũ lên núi đ ti p t c h c t p c i t o cho đ n khi nào ông đi m i th v .

Trên tuy n đ ng ông qua, hai bên đ ng đ c bón r t nhi u phân urê, lúa xanh đ m th y r t đ p m t. Ông khen đ a ph ng làm ăn gi i, ch ng m y ch c n a s ti n lên Ch nghĩa c ng s n. Nh ng đ n khi ông đi thì ch phân nhi u b cháy, ch thi u phân còi không tr bông n i. M i i n ông v quê, m t ngày công c a xã viên đ c 4 i ng lúa (0,4 kg)!

Có m t năm các xã ven bi n M Đ c nh Đ c L i, Đ c Minh, Đ c Phong có con cá ông (dân bi n g i cá voi là cá ông, cá bà) c b i i n v n ngoài bi n ngang làm ghe tàu nh c a ng dân không dám ra bi n đánh cá; còn i xã mi n núi Đ c Phú thì đêm đêm nhi u b y heo r ng ra phá ho i hoa màu c a dân, chính quy n đ a ph ng b t i c. G p lúc ông Đ ng v quê, nghe báo cáo tình hình đ a ph ng xong, sáng hôm sau ông xu ng bi n ch cho cá ông n i lên ông nói "Yêu c u các đ ng chí k t n p cá thành xã viên h p tác xã". Cá ông nghe th i n tu t ra bi n. Chi u đ n, ông lên núi xem ho heo r ng phá ho i hoa màu. Ông cũng nói v i cán b đ a ph ng cho chúng vào h p tác xã là chúng s thu n h t, nh ng cán b đ a ph ng nói: "th a bác, chúng nó đã vào h p tác xã lâu r i, chúng cũng làm ăn t p th đàng hoàng, lúc nào xu ng phá bà con cũng đi hàng đ n vài ba ch c con tr lên". Ông Đ ng nói: "V y thì cho đi kinh t m i!". K t t i hôm y c xã Đ c Phú không còn con heo r ng nào dám ra phá n a.

Có ng i h i ông Đ ng, sao ông không nh n đ ng i ta g i b ng Bác, ông nói: "Ông H x ng

là Cha, nếu tôi xin là Bác, tức là anh của ông Hoàng à!"

Có lần ông tôi thăm nhà chị là bà Tháa Xuân, có mặt nhán tráng rau để ăn và để bán. Hồi đó tôi có giá, ông nghe ngái ta mua bán nhau nhiều rau, quá cà, chị nói "mát đáng, hai đáng", ông giận lắm vì bà máy bà hàng xóm chị gọi tên húy ra. Sau đó ông về Hà Nội và quyát định "nâng" tôi về Việt Nam, để tôi đó ngái ta không kêu "mát đáng hai đáng" nữa mà chuyển qua "mát ngàn, hai ngàn" cho tôi bây giờ.

Sá kính trọng của người dân Mẹ Địch đối với ông Địch là như thế đó. Còn số tài hào thì sao? Sau khi biết được ngày 14/9/1958 ông Phạm Văn Địch ký công hàm công nhận quyền của Hoàng Sa và Trường Sa của Trung Quốc thì người dân Mẹ Địch cảm thấy như thế này thay cho ông. Cuộc đời con người hay chính trị có thể có nhiều sai lầm, nhưng bán đất bán nước cho người bang thì là sai lầm không thể tha thứ được. "Nói gì nói" ông là Trần Đức Long - với tư cách là Chủ tịch nước đã ký hiệp định phân định biên trên biển và trên biển tiếp tục những đất và biển cho Trung Quốc.

Rồi đây, lịch sử dân tộc Việt Nam sẽ ghi:

- Ông Phạm Văn Địch quê ở Mẹ Địch, Quảng Ngãi, với tư cách là Thủ tướng Chính phủ, ngày 14/9/1958 đã ký công hàm công nhận quyền của Hoàng Sa và Trường Sa thuộc về Trung Quốc.

- Ông Trần Đức Long quê ở Địch Phố, Quảng Ngãi, với tư cách là Chủ tịch nước, ngày 30/12/1999 đã ký Hiệp định phân định biên giới trên đất liền những cho Trung Quốc hàng ngàn cây số vuông, tiếp theo ngày 25/12/2000 đã ký Hiệp định phân định biển với nước bạn tiếp tục những hàng chục ngàn cây số vuông mặt biển cho Trung Quốc.

Vậy là Quảng Ngãi có hai tài hào cùng tham gia bán nước để rồi rơi vào tay Hồ Chí Minh.

Nhân dân Mẹ Địch, Quảng Ngãi có thể có số kính trọng, tài hào được không? Không, hoàn toàn không! Ngay cả chính con cháu trong tộc họ Phạm không ai dám nói ngáng cao để tỏ tài hào là con cháu ông Phạm Văn Địch. Hồi cũng biết rằng, Nguyễn Thân (quê ở Thủ Đức Phố, Mẹ Địch, Quảng Ngãi) là người thân với Nguyễn Văn Huệ (quê ở Thủ Đức Phố, Mẹ Địch, Quảng Ngãi) là người thân với Nguyễn Văn Huệ (quê ở Thủ Đức Phố, Mẹ Địch, Quảng Ngãi), tiêu diệt nghĩa quân Phan Đình Phùng, sau năm 1945 đã bị Việt Minh cho đào phá toàn bộ mồ mả, nhà cửa (Có lẽ vì vậy mà Công Sản không dám đưa ông Phạm Văn Địch về chôn ở quê nhà, còn ông Trần Đức Long khi hết làm Chủ tịch nước cũng không dám về Quảng Ngãi).

Khá ra thì ông Địch cũng biết sám hối, khi cuộc đời đã xô đẩy vào trong bóng tối của sự mù lòa và của xã hội ông tham gia tạo nên; về thời kỳ ba phần, hiện hành như nước, đã có câu nói trá danh "Không ai làm thủ tướng lâu như tôi và cũng không ai làm khá dân nhiều như tôi!" – có lẽ đó là câu nói duy nhất đúng trong cuộc đời của ông.

Không những ông làm khá dân lúc còn sống, mà ông còn làm khá dân khi đã chết. Biết bao giờ nhân dân Việt Nam mới thấy đất Trường Sa, Hoàng Sa? Còn người dân Quảng Ngãi tiếp tục là công nhân tiếp thu để xây lăng mộ cho dòng họ Phạm của ông, xây bể tắm, nhà tắm riêng của Phạm Văn Địch.

Ngày 1/9/2008 Qu ng Ngãi đã khánh thành "Khu l u ni m Ph m Văn Đ ng"; theo thông báo chính th c t chính quy n, t ng kinh phí h n 46 t đ ng, trong đó ph n xây l p h n 20 t , trên di n tích h n 2 ha (Giá đ t là 1,3 tri u/m², tr giá đ t kho ng 26 t).

B n m i sáu t kia có th làm đ c nh ng gì cho nhân dân M Đ c, Qu ng Ngãi?

Xin th a:

- Xây đ ng 3.067 ngôi nhà cho ng i nghèo;
- T o đ u ki n cho 115.000 tr em nghèo có đ u ki n mua sách v đ n tr ng trong năm h c m i;
- Là tỉ n thu c a 144.230 ng i dân M Đ c trong 2 năm (D toán thu ngân sách năm 2008 c a huy n là 23,1 t đ ng)

Đó là ch a tính đ n các chi phí khánh thành, duy tu, chi l ng cho nhi u ng i trông coi, b o v .

M t ng i con c a quê h ng núi n sông Trà, nh ng đ n khi ch t r i v n còn làm kh nhân dân Qu ng Ngãi, có ph i vì ông là đ ng viên C ng s n, h c trò c a H Chí Minh không? Trong khi c Hu nh Thúc Kháng, quy n ch t ch n c đ u tiên c a Vi t Nam dân ch c ng hòa, yên ngh trên núi n l ng gió, ngôi m đ n gi n đ c xây đ ng t th i ông Ngô Đình Di m, ngày ngày khách trong ngoài n c, đ m i thành ph n đ n vi ng thăm đ u th hi n lòng tôn kính.

"V n Niên là V n Niên nào

Thành xây x ng lính, hào đào máu dân"

Câu ca dao x a đi vào tỉ m th c c a th h chúng tôi, "th h sinh ra và l n lên đ i mái tr ng xã h i ch nghĩa"; câu ca dao kh i mào cho cu c kh i nghĩa nông dân mang tên "kh i nghĩa Chày Vôi" (năm Bính D n 1866) xu t phát t vi c xây đ ng V n niên c , quân sĩ và dân phu ph i làm l ng kh s , nhi u ng i oán gi n, vua T Đ c m t th i đã đi vào l ch s dân t c là v vua hôn quân vô đ o.

Tôi đã đ n l ng m vua T Đ c, cũng đã đ n khu t ng ni m Ph m Văn Đ ng. Trên t t c m i ph ng di n (đ t đai, di n tích, quy mô, kinh phí, th i gian, ...) l ng T Đ c còn lâu m i b ng khu t ng ni m Ph m Văn Đ ng - m t v th t ng đ i ch đ XHCN còn h n c v hoàng đ c a tri u đ i phong ki n, ngay c khi đã ch t.

L ch s r t sòng ph ng. Th i gian trôi qua, dân t c s có cái nhìn khách quan h n, đánh giá công, t i m t cách rõ ràng; s kính tr ng đ i v i t ng nhân v t l ch s không c n ph i áp đ t, c ng ch .

Là m t ng i dân M Đ c, tôi c m th y có t i khi nói thêm (Quê tôi) "là quê h ng c a c Th t ng Ph m Văn Đ ng".